

A Kúria a dr. ifj. Horváth Tibor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. ifj. dr. Horváth Tibor ügyvéd) által képviselt felperesnek - a dr. Rásó Orsolya jogtanácsos által képviselt ... **Megyei Rendőr-főkapitányság** alperes ellen vezetői kinevezés visszavonása, továbbá a szolgálati viszony jogellenes megszüntetésének megállapítása iránt a Debreceni Munkaügyi Bíróságnál 6.M.139/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Debreceni Törvényszék 2.Mf.21.236/2012/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.Mf.21.236/2012/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000,- Ft (Tízezer forint) felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak felhívásra 50.000,- Ft (Ötvenezer forint) felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes a szolgálati panasza elutasítását követően előterjesztett keresetében az alperes 2010. június 14-én kelt, vezetői kinevezése visszavonásáról szóló munkáltatói intézkedés és a szolgálati viszonyát felmentéssel megszüntető határozat jogellenességének, valamint a szolgálati viszonya közös megegyezéssel történő megszűnésének megállapítását kérte az ítélet jogerőre emelkedése napjával és az alperes kötelezését elmaradt illetménye, egyéb járandóságai, 8 havi távolléti díjának megfelelő összegű végkielégítés és 12 havi átlagkeresetének megfelelő összeg megfizetésére.

A Debreceni Munkaügyi Bíróság a 6.M.139/2011/13. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a ... **Megyei Rendőr-főkapitányság** ...i Rendőrkapitánysága vezetőjeként állt hivatásos szolgálati viszonyban. 2010. június 14-én a ... **Megyei Rendőr-főkapitányság** vezetője **Sz.E.** humánigazgatási szolgálatvezető részvételével személyzeti elbeszélgetést folytatott a felperessel, amelyről 09000-101/1220/2010.Szü. szám alatt jegyzőkönyv készült. A jegyzőkönyvben foglaltak szerint a megyei

rendőrfőkapitány a felperest arról tájékoztatta, hogy a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 245/D. § (1) bekezdés első fordulata alapján vezetői beosztásából azonnali hatállyal felmenti és részére a ... **Megyei Rendőr-főkapitányság** Ellenőrzési Szolgálat kiemelt főellenőr (rendészeti) beosztását ajánlja fel, amely I/V. beosztási kategóriájú alezredes rendfokozati maximumú munkakör. A Humánigazgatási Szolgálat vezetője közölte a a felperessel, hogy a felajánlott munkakör elfogadásáról, vagy elutasításáról 5 munkanapon belül, azaz legkésőbb 2010. június 21-ig írásban köteles nyilatkozni. Amennyiben a felajánlott beosztást nem fogadja el, úgy szolgálati viszonyát a Hszt. 245/D. § (6) bekezdése és az 56. § (2) bekezdés c) pontja alapján felmentéssel kell megszüntetni. A jegyzőkönyv szerint a felperes a vezetői kinevezésének visszavonását tudomásul vette, továbbá a felajánlott beosztás vonatkozásában 5 munkanap gondolkodási időt kért. Rögzítésre került továbbá, hogy a jegyzőkönyv a megbeszélésen elhangzottakat helyesen tartalmazza, ahhoz a jelenlévők további észrevételt nem tesznek, ezért azt elolvasás után 15 óra 45 perckor helybenhagyólag aláírják.

A jegyzőkönyvben a „megjegyzés, észrevétel, kérés” címnél a felperes kézzel az alábbi bejegyzést tette: „A ... főkapitány úr által tett szóbeli indoklást, miszerint a vezetői kinevezésemet azért vonja vissza, mert a 2010. április 24-ei Rendőr Napra előterjesztett „rendőrségi tanácsosi” címet visszautasítottam, jogellenesnek és azon belül is joggal való visszaélés szerinti joggyakorlásnak ítélem meg, ezért ebben a formában a vezetői kinevezésem visszavonását nem veszem tudomásul. Élni kívánok a törvény általi 5 nap gondolkodási idővel és a részletes észrevételeimet, megjegyzéseimet írásban terjesztem elő a jegyzőkönyv szerinti 2010. június 21-ei határnapon. Debrecen, 2010. június 14.”

A jegyzőkönyv felvételét követően 2010. június 16-án a megyei rendőrfőkapitány és a Humánigazgatási Szolgálat vezetője hivatalos feljegyzést készített, amelyben rögzítésre került: „A 2010. június 14. napján történt elbeszélgetésről készült jegyzőkönyv Megjegyzések rovatában ... felperes rendőr alezredes úr által megfogalmazott körülmény - mely szerint nem vette át a rendőrségi tanácsos címet - az elbeszélgetés során sem felmentési okként, sem más formában nem hangzott el”.

Tartalmazza továbbá a hivatalos feljegyzés, hogy „Domján rendőr alezredes úr kérte, hogy legalább röviden egy mondatban indokoljam meg döntésemet. Én ekkor határozottan, kategorikusan kijelentettem, hogy döntésemet nem kívánom indokolni, a vezetői kinevezését indokolás nélkül vonom vissza”.

A felperes 2010. június 28-án szolgálati panasszal élt a vezetői

kinevezése azonnali hatályú visszavonását tartalmazó egyoldalú munkáltatói döntés ellen, mert álláspontja szerint az a rendeltetésellenes joggyakorlás követelményébe ütközik, ezáltal jogellenes.

2010. június 30-án hivatalos feljegyzés készült a megyei rendőrfőkapitány, a felperes és a Humánigazgatási Szolgálat vezetője jelenlétében folytatott egyeztető beszélgetésről, amely rögzítette, hogy a felperes a vezetői kinevezése visszavonását követően írásban közölte, hogy a felajánlott beosztást nem fogadja el, döntése alapján szolgálati viszonyát felmentéssel meg kell szüntetni, mivel szolgálati nyugellátásra szerzett jogosultságot, egyidejűleg az ORFK vezetője nyugállományba helyezi. Ugyanezen a napon a személyzeti elbeszélgetésről a felek jegyzőkönyvet vettek fel, amelynek Megjegyzés, észrevétel, kérés rovatában a felperes kézírással feltüntette, hogy „észrevételeimet a külön beadványban, illetve a szolgálati panaszban előterjesztettem”.

Az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője 2010. június 29-én kelt 005/1937/2010. számú személyi állományra vonatkozó parancsában a felperes szolgálati viszonyát felmentéssel, nyugállományba helyezéssel megszüntette 2011. április 1-jei hatállyal, mivel vezetői kinevezése visszavonásra került és a részére felajánlott beosztást nem fogadta el.

A felperes a 2010. augusztus 3-án kelt szolgálati panaszában sérelmezte a szolgálati viszonya megszüntetéséről rendelkező parancsot.

A felperes a keresetében arra hivatkozott, hogy a 2010. június 14-én a vezetői kinevezése visszavonásakor történt személyi elbeszélgetés során a megyei rendőrfőkapitány szóban megindokolta a munkáltatói intézkedését, az előre elkészített jegyzőkönyvben ezen indokolás került rögzítésre. Az általa tett bejegyzésre a jelenlévő megyei rendőrfőkapitány, valamint **Sz.E.** nem tett észrevételt és a jegyzőkönyv aláírására az általa tett bejegyzést követően került sor. Ebből következően az észrevételben foglaltakat elfogadták, azt nem vitatták. Érvelése szerint az e tárgyban előterjesztett szolgálati panaszát elutasító határozat jogszabálysértő, mert az a két nappal később kelt 2010. június 16-ai feljegyzésre hivatkozik és egyoldalú következtetést von le arra nézve, hogy az általa okirati bizonyítékként hivatkozott jegyzőkönyvvel szemben az észrevétel szerinti vezetői indokolás nem hangzott el. A jegyzőkönyv záró klauzulája rögzítette, hogy az abban foglaltak a megbeszélésen elhangzottakat helyesen tartalmazzák, ahhoz a jelenlévők további észrevételt nem tesznek. Rögzíti továbbá azt a kitételt is, hogy az abban foglaltakat valamennyi fél elolvasta, tartalmával tisztában volt, a valóságnak megfelel. További észrevételt pedig nem tettek, ami azt jelenti, hogy még esetleges

pontosítást sem láttak indokoltnak. Az ettől eltérő értelmezés nemcsak fogalmilag kizárt, hanem egyben ellentétben áll az okiratok bizonyító erejével kapcsolatos általános jogalkalmazási gyakorlattal.

Sérelmezte továbbá, hogy a szolgálati viszonya megszüntetéséről rendelkező ORFK határozat ellen benyújtott szolgálati panaszát a törvényben meghatározott határidőn túl bírálta el az országos rendőrfőkapitány.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a 2010. június 14-ei személyzeti elbeszélgetés során a felperes vezetői kinevezése visszavonásának indokolására határozott kérése ellenére sem került sor és a felperes jegyzőkönyvben tett észrevétele kizárólag az általa feltételezett indokokat tartalmazza. Döntését nem volt köteles indokolni és a felperes által rögzített okok nem is kerültek közlésre az elbeszélgetés során.

A munkaügyi bíróság az ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felek között a perben az képezte a vita tárgyát, hogy a 2010. június 14-én a személyzeti elbeszélgetés keretében történt vezetői megbízás visszavonása során az alperes indokolta-e intézkedését annak ellenére, hogy azt jogszabály nem teszi kötelezővé. Amennyiben pedig az indokolásra sor került, az megállapítható-e, hogy a munkáltató rendeltetésellenesen gyakorolta jogait. E kérdésben a bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte, ezen belül azt kellett igazolnia, hogy az általa állított szóbeli indokolás elhangzott. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a felperes ezen bizonyítási kötelezettségének eredményesen nem tett eleget. A személyzeti elbeszélgetésen részt vevők folyamatos együttes jelenlétét a felperes vitatta, azonban ezen állítását a meghallgatott tanúvallomások alapján nem tudta bizonyítani. A tanúvallomások nem támasztották alá a felperes azon érvelését, hogy a személyzeti elbeszélgetés során egy időszakra **F.Cs.** rendőrfőkapitánnyal kettesben maradt és ekkor hangzott el az általa rögzített munkáltatói indokolás.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a felperes bejegyzése csupán azt bizonyítja, hogy ezen írásbeli észrevételét a jegyzőkönyvbe beírta, azonban nem igazolja az észrevételben foglaltak valóságtartalmát. Nem osztotta a bíróság továbbá a felperes azon hivatkozását sem, hogy a jegyzőkönyv előre elkészített bejegyzése - mely szerint tudomásul veszi a vezetői megbízatása visszavonását - nyomásgyakorlásnak minősül, mert a jogszabály rendelkezése szerint arra indokolás nélkül azonnali hatállyal lehetőség van. Nem találta továbbá olyan súlyúnak a felperes eljárási hiányosságokat kifogásoló hivatkozását sem, amely az ügy eldöntését érdemben befolyásolta volna.

A felperes fellebbezése alapján eljárta Debreceni Törvényszék a

2.Mf.21.236/2012/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán kiemelte, hogy a felek közötti jogvita tárgyát alapvetően az képezte, hogy a 2010. június 14-én a személyes elbeszélgetésről készült jegyzőkönyv „Észrevétel” rovatában a felperes a megjegyzését a jegyzőkönyv aláírását követően, vagy azt megelőzően tette-e meg és a jegyzőkönyvben foglalt állítás, amely szerint a megbeszélésen elhangzottakat a jegyzőkönyv helyesen tartalmazza, azt jelenti-e, hogy az alperesi munkáltató a felperes észrevétele valóságtartalmát elfogadta. A törvényszék álláspontja szerint a jegyzőkönyv aláírásával a jelenlévők a megbeszélésen elhangzott nyilatkozatok jegyzőkönyvi rögzítésének a megtörténtét ismerik el, így azt a tényt is, hogy a felperes a jegyzőkönyvre észrevételt tett. A jegyzőkönyv elolvasás utáni aláírások nem jelentik azt, hogy az abban foglalt munkáltatói intézkedéssel és az arra tett észrevétellel a felek egyetértenek, csupán azt tanúsítják, hogy a jegyzőkönyvben foglalt esemény megtörtént, azaz felperes vezetői kinevezését ... visszavonta, míg a felperes erre írásban észrevételt tett.

A vezetői kinevezés visszavonása jogszabályon alapuló intézkedés, amely annak felperes általi elfogadása nélkül is hatályosul, míg a felperes észrevétele kizárólag az ő nyilatkozatának tekinthető, amelynek tartalmáról nem a jegyzőkönyvben kell a feleknek véleményt nyilvánítani, hanem a munkáltatói intézkedés elleni jogorvoslat keretében vitatható. Az a körülmény, hogy a jegyzőkönyv aláírására a felperes észrevételének bejegyzése előtt, vagy után került sor, nem bírt jogi relevanciával, mivel az észrevételben foglaltak valóságtartalmát a felperesnek kellett bizonyítani. E vonatkozásban az elsőfokú bíróságnak a bizonyítási teherre való kioktatása nem volt jogszabálysértő. A törvényszék hangsúlyozta, hogy a bizonyítás a felperest terhelte, ezért ennek sikertelensége következményeit is ő köteles viselni.

A másodfokú bíróság érvelése szerint szintén nem volt jelentősége ... és **Sz.E.** által készített iktatószám nélküli feljegyzés elkészülte időpontjának, mert annak megállapítása esetén sem nyerne az bizonyítást, hogy a felperes által állított szóbeli indokolás a munkáltatói jogkör gyakorlója részéről elhangzott.

Alaptalannak találta a törvényszék a felperes fellebbezésében hivatkozott, a meghallgatott tanúk elfogultságára vonatkozó állítását és hangsúlyozta, hogy a munkaügyi perekben általában a munkáltató alkalmazottai tesznek vallomást, azonban ez önmagában az elfogultságukat nem alapozza meg, ehhez olyan többletkörülmény bizonyítása szükséges, amely a jelen ügyben nem merült fel. A jegyzőkönyv tartalma vonatkozásában a törvényszék utalt arra, hogy a felperes nem kérte a személyi elbeszélgetés kronológiai

sorrendben történt eseményeinek rögzítését és az általa tett észrevétel sem utalt arra, hogy ennek során **Sz.E.** rövid időre eltávozott volna. A felperes a megbeszélést követően elolvasás után a jegyzőkönyvet aláírta. Mindezek alapján a másodfokú bíróság sem találta bizonyítottanak a felperes által állítottakat, vagyis hogy a személyi elbeszélgetés során a munkáltatói jogkör gyakorló a vezetői megbízás visszavonását szóban indokolta és ez megalapozná a munkáltató rendeltetésellenes joggyakorlását.

A másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdés alapján a felperes fellebbezésében előterjesztett bizonyítási indítványokat - a személyzeti anyagának csatolását, továbbá informatikai szakértő kirendelését - elutasította, mivel ennek indokaként nem hivatkozott olyan új tényre, amely az elsőfokú eljárás befejezése után jutott volna tudomására, másrészt pedig az előterjesztett bizonyítási indítványok az ügy szempontjából nem voltak relevánsak.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését és a keresetének történő helyt adást, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását, továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Jogi érvelése szerint a felek között 2010. június 14-én felvett jegyzőkönyv jogi jellegét tekintve osztja a közokiratok sorsát, megfelel a 45/2007. BK véleményben rögzített közokirati minőségnek, kritériumnak, a fegyveres szervek szolgálata körében kiállított okiratok ugyanis közokiratok. Ebből következően ellenkező bizonyításig a felvett jegyzőkönyv azt tanúsítja, hogy az a kiállítótól származik és amennyiben annak tartalmát az alperes kétségbe vonja, úgy neki kell bizonyítania, hogy az okiratban rögzítettek valóságtartalma nem felelt meg az abban rögzítetteknek. A perbeli jegyzőkönyv végén rögzítésre került, hogy „a jegyzőkönyv a megbeszélésen elhangzottakat helyesen tartalmazza, ahhoz a jelenlévők további észrevételt nem tesznek, ezért azt elolvasás után 15 óra 45 perckor helybenhagyólag aláírják.” Ezen megfogalmazás nyelvtani, logikai és tartalmi értelemben a felperes szerint nem csupán azt tanúsította, hogy észrevételt tett, hanem ellenkező bizonyításig a személyzeti elbeszélgetésen elhangzottakat. Minthogy külön rögzítésre került az aláírás előtt, hogy a jelenlévők további észrevételt nem tesznek, ez a kitétel egyrészt azt igazolja, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója az észrevételét megismerte, annak tartalmával tisztában volt és ezen okból ahhoz, illetve a jegyzőkönyv egyéb részeihez további észrevételt nem tett.

A másodfokú bíróság téves okfejtéssel állapította meg, hogy a jegyzőkönyv aláírása csupán formai alakszerűségi tanúsítás arra

nézve, hogy a vezetői kinevezését ... visszavonta, míg a felperes erre írásban észrevételt tett. Amennyiben a jegyzőkönyv tartalmi helyességéhez kétsége fűződött a munkáltatónak, a jegyzőkönyvet csak azt követően írta volna alá, ha erre saját maga is észrevételt tesz. Mindezek alapján érvelése szerint az eljáró bíróságok tévesen foglaltak állást abban a kérdésben, hogy a bizonyítási kötelezettség az okirati bizonyítással szemben kit terhelt.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozottak szerint a jegyzőkönyvben foglaltak bizonyítják alperes rendeltetésellenes joggyakorlását, a vezetői kinevezés visszavonása munkáltatói jogkör gyakorló általi szóbeli indokolását, amelyek miatt a felmentése jogellenes.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perbeli jogvita elbírálása során mindenekelőtt annak volt jelentősége, hogy a Hszt. 245/D. § (1) bekezdése értelmében a hivatásos állomány tagja a vezetői beosztásából indokolás nélkül azonnali hatállyal felmenthető. Minthogy az ilyen intézkedést a törvény szerint nem kell indokolni, azt kellett vizsgálni, hogy az alperes az intézkedését valóban megindokolta-e.

Az adott esetben az ténykérdés, hogy a 2010. június 14-én kelt, vezetői beosztásba történt kinevezés visszavonásáról szóló munkáltatói intézkedés a munkáltató által írásba foglalt és ekként közölt indokokat nem tartalmazott. A felperes által az intézkedésre rávezetett írásbeli észrevétel pedig - annak valóságtartamától függetlenül - nem minősülhet az intézkedés munkáltató által - a törvény rendelkezése ellenére - érvényesen közölt indokolásának. Következésképpen a felperesi észrevételben foglaltak valóságára és okszerűségére nézve bizonyítást nem kellett lefolytatni.

Ettől eltérő kérdés az, hogy a felperes a személyzeti elbeszélgetésről felvett jegyzőkönyvben foglaltakkal az alperes rendeltetésellenes joggyakorlását kívánta a perben bizonyítani.

Ennek igazolására azonban önmagában a jegyzőkönyvben általa rögzített bejegyzés az állítólagos szóbeli indok elhangzásáról nem volt elegendő, a törvényszék helytálló álláspontja szerint megjegyzése csupán azt igazolta, hogy vezetői kinevezésének visszavonása megtörtént és ezen munkáltatói intézkedésre észrevételt tett. A másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy

a jogvita eldöntése, valamint a bizonyítási teher szempontjából nem a jegyzőkönyv okirati jellegének volt jelentősége. Mivel az észrevételben foglaltak nem ... egyoldalú nyilatkozatát tartalmazzák, hanem a felperes állítását, önmagában ennek rögzítése - még a jegyzőkönyv aláírása mellett - sem bizonyítja a szóbeli indokolás megtörténtét.

Ezért nem volt jogi relevanciája annak sem, hogy a jegyzőkönyv tényleges aláírása az érintettek részéről a felperes észrevételének bejegyzése előtt, vagy utána került sor. Minthogy a személyes elbeszélgetésen hárman voltak jelen és ..., valamint **Sz.E.** tanúvallomásukban tagadták a felperes állítását, továbbá annak cáfolataként az alperes írásbeli feljegyzést csatolt, a perben nem bizonyított, miszerint a megyei rendőrfőkapitány szóban valóban megindokolta a felperessel szemben alkalmazott intézkedését.

A felperes állításának valóságát kérdőjelezi meg a fellebbezési ellenkérelemhez csatolt két internetes újságcikk is, amelyekben a felperes a leváltása kapcsán az újságíróknak több alkalommal megerősítette, mely szerint vezetői kinevezésének visszavonását a megyei rendőrfőkapitány nem indokolta.

A másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján helytállóan utasította el a felperesnek a fellebbezésében foglalt bizonyítási indítványait, mert olyan új tény és körülmény az elsőfokú határozat meghozatalát követően nem merült fel, amely a bizonyítás kiegészítését szükségessé tette volna. Az elsőfokú bírósági eljárás során meghallgatott tanúk vallomásaiból egyértelműen megállapítható volt a jegyzőkönyv elkészültének módja, a felperes annak módosítása vonatkozásában már akkor eltérő tartalmú előadást tett. Ennek ellenére nem indítványozta szakértő bevonását, ezért indítványa a Pp. fenti vonatkozó rendelkezésével a másodfokú eljárás során már nem volt előterjeszthető.

A fentiek alapján a Kúria jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A bíróság a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltség megfizetésére kötelezte.

Az illeték megfizetéséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2013. október 30.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné Dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

kúriai tisztviselő